

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 120

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 56
26 kwietnia 2013

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

I Rezolucje, zalecenia i opinie

ZALECENIA

Rada

2013/C 120/01	Zalecenie Rady z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie ustanowienia gwarancji dla młodzieży	1
---------------	--	---

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Rada

2013/C 120/02	Decyzja Rady z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Doradczego ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy	7
---------------	---	---

Komisja Europejska

2013/C 120/03	Kursy walutowe euro	12
---------------	---------------------------	----

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2013/C 120/04	Opinia Komitetu Doradczego ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących wydana na posiedzeniu w dniu 4 marca 2013 r. dotycząca projektu decyzji w sprawie COMP/39.530 – Microsoft (sprzedaż wiązana) – Sprawozdawca: Bułgaria	13
2013/C 120/05	Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające – COMP/39.530 – Microsoft (sprzedaż wiązana)	14
2013/C 120/06	Streszczenie decyzji Komisji z dnia 6 marca 2013 r. dotyczącej postępowania w sprawie nałożenia grzywny na podstawie art. 23 ust. 2 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 za niewypełnienie zobowiązania uważanego za wiążące w decyzji Komisji wydanej na mocy art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 (Sprawa COMP/39.530 – Microsoft (sprzedaż wiązana)) (<i>notyfikowana jako dokument nr C(2013) 1210 final</i>)	15
2013/C 120/07	Decyzja Komisji z dnia 23 kwietnia 2013 r. w sprawie powołania grupy ekspertów Komisji pod nazwą „Platforma na rzecz dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania, agresywnego planowania podatkowego i podwójnego opodatkowania”	17

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNE

Komisja Europejska

2013/C 120/08	Zaproszenie do składania wniosków – EAC/S03/13 – Działanie przygotowawcze „Europejskie partnerstwo na rzecz sportu” (zaproszenie otwarte)	20
---------------	---	----

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja Europejska

2013/C 120/09	Komunikat Komisji opublikowany na podstawie art. 27 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 w sprawie AT.39740 – Google ⁽¹⁾	22
2013/C 120/10	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.6888 – Otsuka/Mitsui/Claris) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	25
2013/C 120/11	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.6886 – Lindéngruppen/FAM/Höganäs) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	26

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

ZALECENIA

RADA

ZALECENIE RADY

z dnia 22 kwietnia 2013 r.

w sprawie ustanowienia gwarancji dla młodzieży

(2013/C 120/01)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Obecne inwestycje w kapitał ludzki, którym są młodzi Europejczycy, przyniosą długoterminowe korzyści i przyczynią się do trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu. Unia będzie mogła czerpać zyski z posiadania aktywnej, innowacyjnej i wykwalifikowanej siły roboczej i równocześnie uniknie bardzo wysokich kosztów – obecnie szacowanych na 1,2 % PKB – związanych z istnieniem zjawiska młodzieży niepracującej, niekształcącej się ani nieszkolącej (tzw. młodzież NEET).
- (2) Kryzys wyjątkowo mocno dotknął młodych ludzi. Są oni grupą szczególnie podatną na zagrożenia, ponieważ przechodzą z jednego etapu życia do drugiego, brakuje im doświadczenia zawodowego, czasem posiadają nieodpowiedni stopień wykształcenia lub wykształcenia, często objęci są ograniczoną ochroną socjalną, dysponują niewielkimi środkami finansowymi, a także uzyskują niepewne warunki zatrudnienia. Młodym kobietom częściej grożą niskie zarobki i niepewne warunki zatrudnienia, natomiast młodym rodzicom, przede wszystkim młodym matkom – brak odpowiednich środków pomagających godzić życie zawodowe z prywatnym. Ponadto niektóre młode osoby znajdują się w szczególnie niekorzystnej sytuacji lub są zagrożone dyskryminacją. Potrzebne są zatem odpowiednie środki wsparcia, przy czym uznać należy, że to na samych młodych ludziach spoczywa odpowiedzialność za poszukiwanie sposobu na aktywność gospodarczą.
- (3) W całej Unii 7,5 mln młodych osób, czyli 12,9 % młodych Europejczyków w wieku od 15 do 24 lat, nie pracuje, nie kształci się ani nie szkoli. Wiele ma najwyżej wykształcenie średnie I stopnia i wcześniej kończy kształ-

cenie lub szkolenie. Ponadto wiele jest migrantami lub wywodzi się ze środowisk znajdujących się w niekorzystnej sytuacji. Termin „młodzież NEET” dotyczy różnych podgrup młodzieży, mających zróżnicowane potrzeby.

- (4) 30,1 % osób bezrobotnych w wieku poniżej 25 lat w Unii jest bezrobotnych przez okres dłuższy niż 12 miesięcy. Ponadto coraz więcej młodych osób nie poszukuje zatrudnienia aktywnie, co może sprawić, że pozostaną bez strukturalnego wsparcia pomagającego wrócić na rynek pracy. Badania pokazują, że bezrobocie wśród młodzieży może doprowadzić do trwałych negatywnych następstw, takich jak zwiększone ryzyko bezrobocia w przyszłości, mniejsze zarobki, utrata kapitału ludzkiego, zjawisko dziedziczenia ubóstwa czy mniejsza motywacja do zakładania rodziny, co grozi nasileniem się negatywnych tendencji demograficznych.
- (5) Termin „gwarancja dla młodzieży” oznacza sytuację, gdy młodzi ludzie w terminie czterech miesięcy od uzyskania statusu osoby bezrobotnej lub od zakończenia kształcenia formalnego otrzymują dobrej jakości ofertę pracy, dalszego kształcenia, przygotowania zawodowego lub stażu. Oferta dalszego kształcenia może obejmować także dobrej jakości programy szkoleniowe prowadzące do uzyskania uznawanych kwalifikacji zawodowych.
- (6) Gwarancja dla młodzieży przyczyniłaby się do realizacji trzech celów strategii „Europa 2020”: aby 75 % osób w wieku od 20 do 64 lat miało zatrudnienie, aby odsetek uczniów wcześniej kończących naukę spadł poniżej 10 % oraz aby liczba osób doświadczających ubóstwa i wykluczenia społecznego zmniejszyła się o co najmniej 20 milionów.
- (7) W wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich, przyjętych przez Radę w decyzji 2010/707/UE ⁽¹⁾ z dnia 21 października 2010 r., zwłaszcza w wytycznych 7 i 8, zaapelowano do państw członkowskich o wsparcie integracji młodych ludzi na

⁽¹⁾ Dz.U. L 308 z 24.11.2010, s. 46.

rynku pracy oraz o udzielenie im pomocy, zwłaszcza młodzieży niepracującej, niekształcącej się ani nieszkolącej – we współpracy z partnerami społecznymi – w znajdowaniu pierwszego miejsca pracy, w zdobywaniu doświadczenia zawodowego lub możliwości dalszego kształcenia i szkolenia, w tym przygotowania zawodowego, a także o podejmowanie szybkich działań, w momencie gdy młodzi ludzie uzyskują status osoby bezrobotnej.

- (8) Już w 2005 roku, gdy Rada przyjęła wytyczne dla polityk zatrudnienia państw członkowskich w decyzji 2005/600/WE⁽¹⁾ z dnia 12 lipca 2005 r., Rada ustaliła, że „w przypadku młodzieży każda osoba bezrobotna powinna otrzymać ofertę ponownego zatrudnienia przed upływem sześciu miesięcy pozostawania bez pracy”. W decyzji 2008/618/WE z dnia 15 lipca 2008 r. dotyczącej wytycznych w sprawie polityki zatrudnienia państw członkowskich⁽²⁾ Rada ograniczyła ten okres dla młodych osób kończących naukę do „nie więcej niż czterech miesięcy”.
- (9) W rezolucji z dnia 6 lipca 2010 r. w sprawie wspierania dostępu młodzieży do rynków pracy, poprawy statusu osób odbywających staże i praktyki zawodowe⁽³⁾ Parlament Europejski zaapelował do Rady i Komisji o przedstawienie projektu Europejskiej gwarancji na rzecz młodzieży, zapewniającej każdej młodej osobie w Unii prawo do oferty zatrudnienia, nauki zawodu lub dodatkowego szkolenia bądź zatrudnienia połączonego ze szkoleniem po okresie bezrobocia nieprzekraczającym 4 miesięcy.
- (10) W komunikacie pt. „Mobilna młodzież” z dnia 15 września 2010 r. Komisja zachęciła państwa członkowskie do wprowadzenia gwarancji dla młodzieży, jednak jak dotąd zrealizowane to zostało w bardzo ograniczonym zakresie. W niniejszym zaleceniu należy ponownie podkreślić potrzebę dążenia do tego celu przez państwa członkowskie, przy jednoczesnym zapewnieniu pomocy w opracowywaniu, wdrażaniu i ocenie takich systemów gwarancji dla młodzieży.
- (11) W konkluzjach z dnia 17 czerwca 2011 r. w sprawie promowania zatrudnienia młodzieży w celu realizacji założeń strategii „Europa 2020” Rada zwróciła się do państw członkowskich o podjęcie szybkiego działania, polegającego na zaoferowaniu młodzieży niepracującej, niekształcącej się ani nieszkolącej, w tym osobom przedwcześnie kończącym naukę, dalszego kształcenia, (ponownego) szkolenia lub środków aktywizacyjnych. Dzięki temu osoby te miałyby jak najszybciej wrócić do kształcenia, szkolenia lub na rynek pracy, a zagrożenie ubóstwem i wykluczeniem społecznym miałyby zmaleć. Rada uznała, że segmentacja rynku pracy może mieć niekorzystny wpływ na młodych ludzi i zwróciła się do państw członkowskich o przeciwdziałanie temu zjawisku.
- (12) W zaleceniu Rady z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie polityk na rzecz ograniczania zjawiska przedwczesnego kończenia nauki⁽⁴⁾ szczególną uwagę poświęcono opracowaniu kompleksowych, międzysektorowych strategii,

które byłyby oparte na danych i w których przewidziano by środki mające skłonić osoby przerywające naukę do jej ponownego podjęcia oraz zacieśnić związki między systemami kształcenia i szkolenia a sektorem zatrudnienia. Parlament Europejski poparł to podejście, przygotowując budżet na 2012 rok, i zwrócił się do Komisji o podjęcie działań przygotowawczych wspierających tworzenie gwarancji dla młodzieży w państwach członkowskich.

- (13) W ramach pakietu na rzecz zatrudnienia, zaproponowanego w komunikacie z dnia 18 kwietnia 2012 r. pt. „W kierunku odnowy gospodarczej sprzyjającej zatrudnieniu” Komisja zaapelowała do państw członkowskich, partnerów społecznych i innych zainteresowanych stron o aktywną mobilizację w celu stawienia czoła aktualnym wyzwaniom w dziedzinie zatrudnienia występującym w Unii, a zwłaszcza bezrobociu wśród młodzieży. Komisja zwróciła uwagę na znaczny potencjał zatrudnieniowy zielonej gospodarki, opieki zdrowotnej i społecznej oraz sektora technologii informacyjno-komunikacyjnych i mając to na względzie, wydała trzy towarzyszące plany działań. Następnie, w komunikacie z dnia 10 października 2012 r. w sprawie silniejszego przemysłu europejskiego na rzecz wzrostu i ożywienia gospodarczego, Komisja zwróciła także uwagę na sześć obiecujących priorytetowych dziedzin z zakresu innowacyjności przemysłowej, pomagającej przechodzić na niskoemisyjną, zasobooszczędną gospodarkę. W ramach pakietu na rzecz zatrudnienia Komisja podkreśliła też, że ważną rolę – również w odniesieniu do młodych ludzi – mogłoby odegrać pobudzanie przedsiębiorczości, szersze udostępnianie usług wsparcia dla nowych przedsiębiorstw oraz mikro-finansowania, a także tworzenie programów przekształcających zasłki dla bezrobotnych w dotacje na rozpoczęcie działalności. Ponadto w pakiecie na rzecz zatrudnienia zaproponowano subsydiowanie wynagrodzeń w celu zwiększenia nowego zatrudnienia netto oraz ukierunkowane zmniejszanie klina podatkowego (głównie składek pracodawców na ubezpieczenie społeczne) w celu pobudzania zatrudnienia, a także wyważone reformowanie przepisów o ochronie zatrudnienia, co umożliwiłoby młodym ludziom dostęp do dobrej jakości miejsc pracy.
- (14) W rezolucji z dnia 24 maju 2012 r. w sprawie inicjatywy „Szanse dla młodzieży” Parlament Europejski wezwał państwa członkowskie do szybkich i konkretnych działań na szczeblu krajowym, by zapewnić młodym ludziom godną pracę, dalsze kształcenie lub (ponowne) szkolenie w ciągu czterech miesięcy od zakończenia przez nich nauki. Parlament Europejski podkreślił, że system gwarancji dla młodzieży musi rzeczywiście poprawić sytuację młodzieży niepracującej, niekształcącej się ani nieszkolącej oraz stopniowo rozwiązać problem bezrobocia wśród młodzieży w Unii.
- (15) W konkluzjach z dnia 29 czerwca 2012 r. Rada Europejska wezwała państwa członkowskie do wzmożenia wysiłków na rzecz zwiększenia zatrudnienia młodzieży, stawiając cel: „aby w ciągu kilku miesięcy od ukończenia szkoły zapewnić młodzieży dobrej jakości oferty zatrudnienia, dalszego kształcenia, przyuczania do zawodu lub staży”. Ponadto oświadczyła, że środki te mogą być wspierane przez Europejski Fundusz Społeczny i że państwa członkowskie powinny korzystać z możliwości finansowania z tego funduszu subsydiów rekrutacyjnych na tymczasowe zatrudnianie pracowników.

⁽¹⁾ Dz.U. L 205 z 6.8.2005, s. 21.

⁽²⁾ Dz.U. L 198 z 26.7.2008, s. 47.

⁽³⁾ Dz.U. C 351 E z 2.12.2011, s. 29.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 191 z 1.7.2011, s. 1.

- (16) Komunikat Komisji z dnia 20 listopada 2012 r. pt. „Nowe podejście do edukacji: Inwestowanie w umiejętności na rzecz lepszych efektów społeczno-gospodarczych” stanowi wkład Unii w te działania z perspektywy edukacji. Omówiono w nim kluczowe kwestie wymagające reform oraz skuteczność systemów kształcenia i szkolenia; po to by dostosować przekazywane umiejętności do obecnych i przyszłych potrzeb rynku pracy, propagować otwarte i elastyczne sposoby uczenia się, a także zachęcać do wspólnych wysiłków wszystkie zainteresowane strony, w tym odnośnie do finansowania.
- (17) W zaleceniu z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego⁽¹⁾ Rada zaleciła, by nie później niż do 2018 r. państwa członkowskie wprowadziły – stosownie do krajowych uwarunkowań i krajowej specyfiki oraz w stopniu, w jakim uznają to za właściwe – rozwiązania dotyczące walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego.
- (18) W komunikacie z dnia 28 listopada 2012 r. w sprawie rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2013 rok Komisja podkreśliła, że państwa członkowskie powinny chronić młodych ludzi podczas przechodzenia przez nich z etapu nauki do etapu zatrudnienia oraz opracować i wdrożyć systemy gwarancji dla młodzieży, dzięki którym każdy młody człowiek poniżej 25 roku życia w ciągu czterech miesięcy od zakończenia kształcenia formalnego lub uzyskania statusu osoby bezrobotnej otrzymałby ofertę zatrudnienia, dalszego kształcenia, przygotowania zawodowego lub stażu.
- (19) W konkluzjach dotyczących wieloletnich ram finansowych z dnia 8 lutego 2013 r. Rada Europejska postanowiła ustanowić na lata 2014–2020 wartość 6 mld EUR inicjatywę na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, aby wesprzeć działania nakreślone w pakiecie na rzecz zatrudnienia młodzieży zaproponowanym przez Komisję w dniu 5 grudnia 2012 r., a zwłaszcza wesprzeć gwarancję dla młodzieży.
- (20) Gwarancja dla młodzieży powinna być wdrażana za pomocą systemu środków wsparcia i dostosowana do uwarunkowań krajowych, regionalnych i lokalnych. Środki te powinny się opierać na sześciu filarach: budowaniu podejścia partnerskiego, wczesnych interwencjach i wczesnej aktywizacji, środkach wsparcia umożliwiających integrację na rynku pracy, korzystaniu z funduszy Unii, ocenie i stałym doskonaleniu systemu, a także szybkim wdrażaniu systemu. Środki te mają zapobiegać wczesnemu kończeniu nauki, sprzyjać zatrudnieniu oraz eliminować praktyczne przeszkody utrudniające zatrudnienie. Można je wspierać z funduszy Unii i należy je stale monitorować i ulepszać.
- (21) Skuteczna koordynacja i partnerstwo w różnych dziedzinach polityki (zatrudnienie, edukacja, sprawy młodzieży, sprawy społeczne itp.) ma kluczowe znaczenie dla zwiększenia szans na dobrej jakości zatrudnienie, przygotowanie zawodowe i staż.
- (22) Systemy gwarancji dla młodzieży powinny uwzględniać różnorodność państw członkowskich i ich różną sytuację

pod względem poziomu bezrobocia wśród młodzieży, struktury instytucjonalnej oraz potencjału różnych podmiotów rynku pracy. Powinny także uwzględniać różny stan budżetów publicznych i ograniczenia finansowe w odniesieniu do przydziału środków. W rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2013 rok Komisja wyraża opinię, że inwestycje w edukację należy traktować jako priorytet, a jeżeli to możliwe zwiększać je, a jednocześnie zapewnić efektywność takich wydatków. Szczególną uwagę należy także zwrócić na utrzymywanie lub umacnianie zdolności operacyjnych i skuteczności służb zatrudnienia i aktywnych polityk rynku pracy, takich jak szkolenia dla bezrobotnych i systemy gwarancji dla młodzieży. Ustanowienie takich systemów ma znaczenie długofalowe, potrzebne są jednak także działania krótkoterminowe, które pozwolą przeciwdziałać dramatycznemu wpływowi kryzysu gospodarczego na rynek pracy,

ZALECA PAŃSTWOM CZŁONKOWSKIM, BY:

1. zapewniły, aby wszyscy młodzi ludzie w wieku do 25 lat w ciągu czterech miesięcy od uzyskania statusu osoby bezrobotnej lub zakończenia kształcenia formalnego otrzymali dobrej jakości ofertę zatrudnienia, dalszego kształcenia, przygotowania zawodowego lub stażu.

Opracowując system gwarancji dla młodzieży, państwa członkowskie powinny wziąć pod uwagę takie nadrzędne kwestie, jak fakt, że młodzież nie jest grupą jednolitą, należąca do podobnych środowisk społecznych, oraz zasadę obopólnych obowiązków, a także konieczność ograniczenia ryzyka cyklicznej bierności zawodowej.

Punktem wyjścia warunkującym zaoferowanie młodej osobie gwarancji dla młodzieży powinna być rejestracja przez służby zatrudnienia; dla młodzieży niepracującej, niekształcącej się ani nieszkolącej niezarejestrowanej przez służby zatrudnienia państwa członkowskie powinny określić analogiczny punkt wyjścia warunkujący ofertę gwarancji dla młodzieży w takim samym czteromiesięcznym terminie.

Systemy gwarancji dla młodzieży powinny się opierać na poniższych wytycznych, zgodnie z uwarunkowaniami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi oraz uwzględniając płeć i różnorodność młodych ludzi, do których są adresowane:

Budowanie podejścia partnerskiego

2. wskazały stosowny organ publiczny mający odpowiadać za ustanowienie systemu gwarancji dla młodzieży i za zarządzanie tym systemem oraz za koordynację partnerstw na wszystkich szczeblach i we wszystkich sektorach. Jeżeli, ze względu na wymogi konstytucyjne, państwo członkowskie nie może wskazać tylko jednego organu publicznego, wskazuje ono stosowne organy publiczne, ograniczając ich liczbę do minimum i wyznaczając jeden punkt kontaktowy, który będzie pośrednikiem w kontaktach z Komisją w sprawach wdrażania gwarancji dla młodzieży;

⁽¹⁾ Dz.U. C 398 z 22.12.2012, s. 1.

3. zapewniły młodzieży pełny dostęp do informacji o oferowanych usługach i wsparciu, zacieśniając współpracę między służbami zatrudnienia, organizatorami poradnictwa zawodowego, instytucjami kształcenia i szkolenia oraz służbami wsparcia dla młodzieży oraz w pełni wykorzystując wszystkie stosowne kanały informacji;
4. umocniły partnerstwa między pracodawcami a stosownymi podmiotami rynku pracy (służby zatrudnienia, administracja rządowa i samorządowa różnego szczebla, związki zawodowe i służby dla młodzieży) w celu zwiększenia możliwości zatrudnienia młodzieży oraz jej uczestnictwa w przygotowaniu zawodowym i w stażach;
5. rozwijały partnerstwa między publicznymi a prywatnymi służbami zatrudnienia, instytucjami kształcenia i szkolenia, służbami poradnictwa zawodowego i innymi wyspecjalizowanymi służbami dla młodzieży (organizacjami pozarządowymi, ośrodkami i stowarzyszeniami młodzieżowymi), aby pomóc w płynnym przechodzeniu z etapu bezrobocia, bierności zawodowej lub nauki do etapu pracy;
6. zapewniły aktywny udział partnerów społecznych na wszystkich szczeblach w opracowaniu i realizacji polityk skierowanych do młodzieży oraz promowały synergie w ramach inicjatyw mających rozwijać systemy przygotowania zawodowego i staży;
7. zapewniły konsultacje z młodzieżą lub organizacjami młodzieżowymi lub ich udział w opracowywaniu i dalszym rozwijaniu systemu gwarancji dla młodzieży, tak aby dostosować świadczone usługi do potrzeb beneficjentów i wykorzystywać ich jako promotorów w działaniach informacyjno-promocyjnych;

Wczesne interwencje i wczesna aktywizacja

8. opracowały skuteczne strategie informacyjno-promocyjne, w tym kampanie, w celu dotarcia do młodzieży – zwłaszcza młodzieży szczególnie narażonej, borykającej się z szeregiem problemów (np. wykluczeniem społecznym, ubóstwem czy dyskryminacją), oraz młodzieży NEET – i zachęcenia jej do zgłaszania się do służb zatrudnienia i do rejestrowania się, i wzięły przy tym pod uwagę różne obciążenia środowiskowe tej młodzieży (w szczególności wynikające z ubóstwa, niepełnosprawności, niskiego poziomu wykształcenia lub z przynależności do mniejszości etnicznej/środowiska migracyjnego);
9. w celu lepszego wsparcia młodzieży oraz dotarcia do niej z informacjami o dostępnych ofertach, rozważyły ustanowienie wspólnych punktów kontaktowych, tj. sieci, która skoordynowałaby działania wszystkich zainteresowanych instytucji i organizacji, ze szczególnym uwzględnieniem organu publicznego odpowiedzialnego za zarządzanie systemem gwarancji dla młodzieży; umożliwiłoby to wymianę informacji o młodzieży kończącej naukę, w szczególności tej, której grozi, że nie znajdzie pracy ani nie będzie się dalej kształcić lub szkolić;
10. dały służbom zatrudnienia oraz pozostałym partnerom wspierającym młodzież możliwość świadczenia indywidualizowanego poradnictwa i oferowania indywidualnych planów działań, w tym indywidualnie dobranych programów wsparcia, które już od początku byłyby oparte na obopólnych obowiązkach i na stałym monitorowaniu, dzięki czemu można by zapobiegać rezygnacji i zapewnić postępy na drodze do kształcenia i szkolenia lub zatrudnienia;

Środki wsparcia umożliwiające integrację na rynku pracy

Podnoszenie umiejętności

11. zaoferowały młodzieży wcześniej kończącej naukę i młodzieży o niskich umiejętnościach ścieżki powrotu do kształcenia i szkolenia lub programy edukacji drugiej szansy, które zapewniałyby środowisko edukacyjne dostosowane do ich specyficznych potrzeb i umożliwiały im uzyskanie niezdobytych wcześniej kwalifikacji;
12. zapewniły, aby działania służące podnoszeniu umiejętności i kompetencji, podejmowane w związku z systemem gwarancji dla młodzieży, pomagały zaradzić zjawisku niedopasowania umiejętności do potrzeb rynku pracy oraz wychodziły naprzeciw zapotrzebowaniu w zakresie popytu na pracę;
13. zapewniły, aby w działaniach służących podnoszeniu umiejętności i kompetencji uwzględniono umiejętności z zakresu ICT oraz umiejętności cyfrowe. Promowały profesjonalną wiedzę i kompetencje, zapewniając zgodność programów nauczania i certyfikacji w zakresie ICT z normami oraz ich porównywalność między państwami;
14. zachęcały szkoły, w tym ośrodki kształcenia zawodowego, oraz służby zatrudnienia, by promowały wśród młodzieży przedsiębiorczość i samozatrudnienie oraz zapewniały jej stałą pomoc w tym zakresie, m.in. za pomocą kursów przedsiębiorczości;
15. wdrożyły zalecenie z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego;

Środki związane z rynkiem pracy

16. w stosownych przypadkach zmniejszały pozapłacowe koszty pracy w celu zwiększenia perspektyw rekrutacji wśród młodych ludzi;
17. stosowały ukierunkowane i dobrze opracowane subsydia do wynagrodzeń i subsydia rekrutacyjne w celu zachęcenia pracodawców do stwarzania młodzieży – zwłaszcza osobom najbardziej oddalonym od rynku pracy – nowych możliwości, takich jak przygotowanie zawodowe, staż lub praktyka zawodowa, zgodnie z mającymi zastosowanie zasadami pomocy państwa;
18. promowały mobilność pracowników przez informowanie młodzieży o ofertach pracy, stażu i przygotowania zawodowego oraz o wsparciu dostępnym w innych miejscach, regionach i państwach, na przykład poprzez usługi i programy zachęcające do przemieszczania się i pracy w Unii. Zapewniły odpowiedniego odpowiedniego wsparcia, aby pomóc młodym ludziom, którzy znaleźli pracę w innym miejscu lub w innym państwie członkowskim, przystosować się do nowego środowiska;
19. udostępniły więcej usług wsparcia dla nowych przedsiębiorstw oraz informowały o ewentualnych możliwościach i perspektywach związanych z samozatrudnieniem, w tym poprzez ściślejszą współpracę między służbami zatrudnienia, służbami wspierającymi przedsiębiorstwa oraz podmiotami oferującymi (mikro)finansowanie;

20. wzmocniły mechanizmy ponownie aktywizujące młodych ludzi, którzy przerwali udział w programach aktywizujących i stracili dostęp do wsparcia;

Korzystanie z funduszy Unii

21. o ile odpowiada to uwarunkowaniom krajowym, w latach 2014–2020 w pełni i optymalnie wykorzystywały instrumenty finansowe polityki spójności, by wspierać ustanawianie systemów gwarancji dla młodzieży. W tym celu zapewniły, aby priorytetowo potraktować i przydzielić odpowiednie zasoby na wspieranie opracowania i wdrażania środków związanych z ustanowieniem systemów gwarancji dla młodzieży, w tym umożliwiły finansowanie z Europejskiego Funduszu Społecznego ukierunkowanych subsydiów rekrutacyjnych. Ponadto, w jak największym stopniu wykorzystywały wciąż dostępne środki finansowe z okresu programowania 2007–2013;
22. w związku z przygotowaniem do okresu 2014–2020 w umowie partnerskiej zwróciły należną uwagę na cele szczegółowe związane z wdrażaniem systemów gwarancji dla młodzieży, o ile odpowiada to uwarunkowaniom krajowym, a w programach operacyjnych opisały działania, które miałyby być wspierane w ramach stosownych priorytetów inwestycyjnych Europejskiego Funduszu Społecznego, zwłaszcza te, które dotyczą trwałej integracji na rynku pracy młodzieży niepracującej, niekształcącej się ani nieszkolącej oraz wsparcia dla młodych przedsiębiorców i przedsiębiorstw społecznych oraz ich wkładu w realizację celów szczegółowych;
23. jeżeli pozwalają na to kryteria, w pełni i optymalnie wykorzystywały inicjatywę na rzecz zatrudnienia ludzi młodych w celu wdrożenia gwarancji dla młodzieży;

Ocena i stałe doskonalenie systemów

24. monitorowały i oceniały wszystkie działania w ramach systemów gwarancji dla młodzieży, tak by można było wypracować polityki i interwencje w większym stopniu oparte na wiedzy o tym, co się sprawdza, gdzie i dlaczego, i tym samym można było zapewnić efektywne wykorzystanie zasobów i zwrot z inwestycji. Na bieżąco śledziły, ile środków przeznaczono na przygotowanie i wdrażanie gwarancji dla młodzieży, zwłaszcza w ramach programów operacyjnych polityki spójności;
25. wspierały działania poświęcone wzajemnemu uczeniu się na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym między wszystkimi stronami zaangażowanymi w zwalczanie bezrobocia wśród młodzieży, tak by ulepszać kształt i realizację przyszłych systemów gwarancji dla młodzieży. W stosownych przypadkach w pełni wykorzystywały wyniki projektów wspieranych w ramach działań przygotowawczych do wprowadzenia systemów gwarancji dla młodzieży;
26. wzmocniły potencjał wszystkich zainteresowanych stron, w tym stosownych służb zatrudnienia, biorących udział w opracowywaniu, wdrażaniu i ocenie systemów gwarancji dla młodzieży, tak by wyeliminować wszelkie wewnętrzne i zewnętrzne przeszkody związane z polityką oraz ze sposobem opracowywania tych programów;

Wdrażanie systemów gwarancji dla młodzieży

27. jak najszybciej wdrożyły systemy gwarancji dla młodzieży. Jeżeli chodzi o państwa członkowskie, które borykają się

z największymi problemami budżetowymi oraz z wyższym wskaźnikiem dotyczącym młodzieży niepracującej, niekształcącej się ani nieszkolącej lub wyższą stopą bezrobocia wśród młodzieży, można rozważyć wdrażanie systemu stopniowo;

28. zapewniły, aby systemy gwarancji dla młodzieży zostały właściwie zintegrowane – najlepiej wraz z początkiem obowiązywania wieloletnich ram finansowych na okres 2014–2020 – z przyszłymi programami, które ma współfinansować Unia. Wdrażając systemy gwarancji dla młodzieży, państwa członkowskie mogą korzystać z inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych,

ZALECA KOMISJI, BY:

Finansowanie

1. zachęcała państwa członkowskie do optymalnego wykorzystania Europejskiego Funduszu Społecznego – zgodnie ze stosownymi priorytetami inwestycyjnymi tego funduszu na okres programowania 2014–2020 – a w odpowiednim przypadku inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, aby wesprzeć przygotowywanie i wdrażanie systemów gwarancji dla młodzieży jako instrumentu politycznego do walki z bezrobociem i wykluczeniem społecznym młodzieży oraz do zapobiegania tym zjawiskom;
2. wsparła prace na rzecz programowania w kontekście wspólnych ram strategicznych dla funduszy Unii (Europejski Fundusz Społeczny, Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego, Fundusz Spójności, Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, Europejski Fundusz Morski i Rybacki), w tym poprzez partnerskie uczenie się, tworzenie sieci kontaktowych i pomoc techniczną;

Sprawdzone rozwiązania

3. w pełni wykorzystywała możliwości, które daje nowy Program na rzecz przemian i innowacji społecznych, aby zgromadzić przykłady sprawdzonych rozwiązań odnośnie do systemów gwarancji dla młodzieży na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym;
4. wykorzystywała program wzajemnego uczenia się będący częścią europejskiej strategii zatrudnienia, aby zachęcać państwa członkowskie do dzielenia się doświadczeniem i wymieniać się sprawdzonymi rozwiązaniami;

Monitorowanie

5. stale monitorowała stan opracowywania i realizacji oraz efekty systemów gwarancji dla młodzieży w ramach rocznego programu prac europejskiej sieci publicznych służb zatrudnienia oraz regularnie składała sprawozdania na ten temat. Zapewniła, aby odpowiednie informacje w tej sprawie trafiały do Komitetu Zatrudnienia;
6. monitorowała wdrażanie systemów gwarancji dla młodzieży w myśl niniejszego zalecenia, korzystając z wielostronnego nadzoru sprawowanego przez Komitet Zatrudnienia w ramach europejskiego semestru, oraz analizowała skutki realizowanych polityk, a także w stosownych przypadkach wydawała zalecenia poszczególnym państwom członkowskim na podstawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich;

Działania informacyjno-promocyjne

7. wspierała działania informacyjno-promocyjne dotyczące ustanowienia w państwach członkowskich gwarancji dla młodzieży, korzystając z Europejskiego Portalu Młodzieżowego i w szczególności współpracując przy kampaniach informacyjnych prowadzonych za jego pomocą.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 22 kwietnia 2013 r.

W imieniu Rady
S. COVENEY
Przewodniczący

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 22 kwietnia 2013 r.

w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Doradczego ds. Bezpieczeństwa
i Ochrony Zdrowia w Miejsu Pracy

(2013/C 120/02)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2003/C 218/01 z dnia 22 lipca 2003 r. ustanawiającą Komitet Doradczy ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Miejsu Pracy ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3,

uwzględniając listy kandydatów przedstawione Radzie przez rządy państw członkowskich,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy decyzji z dnia 16 lutego 2010 r. ⁽²⁾ Rada mianowała członków i zastępców członków Komitetu

Doradczego ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Miejsu Pracy na okres od dnia 1 marca 2010 r. do dnia 28 lutego 2013 r.

- (2) Należy zatem mianować nowych członków i zastępców członków na okres trzech lat.
- (3) Członkowie ci i ich zastępcy pełnią swoją funkcję do czasu ich zastąpienia lub ponownego mianowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Następujące osoby niniejszym mianuje się na stanowisko członków i zastępców członków Komitetu Doradczego ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Miejsu Pracy na okres od dnia 22 kwietnia 2013 r. do dnia 28 lutego 2016 r.:

I. PRZEDSTAWICIELE RZĄDU

Państwo członkowskie	Członkowie	Zastępcy członków
Belgia	Christian DENEVE	Jan BATEN Xavier LEBICHOT
Bułgaria	Vaska SEMERDZHIEVA	Atanas KOLCHAKOV Darina KONOVA
Republika Czeska	Jaroslav HLAVÍN	Anna SAMKOVÁ Anežka SIXTOVÁ
Dania	Charlotte SKJOLDAGER	Annemarie KNUDSEN Christine HOLM DONATZKY
Niemcy	Michael KOLL	Ellen ZWINK Kai SCHÄFER

⁽¹⁾ Dz.U. C 218 z 13.9.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 45 z 20.2.2010, s. 5.

Państwo członkowskie	Członkowie	Zastępcy członków
Estonia	Veronika KAIDIS	Kristel PLANGI Rein REISBERG
Irlandia	Paula GOUGH	Michael WALSH John NEWHAM
Grecja	Antonios CHRISTODOULOU	Stamatina PISSIMISSI Aggeliki MOIROU
Hiszpania	Dolores LIMÓN TAMÉS	Mario GRAU RÍOS Mercedes TEJEDOR AIBAR
Francja	Bénédicte LEGRAND-JUNG	Sophie BARON Olivier MEUNIER
Włochy	Paolo PENNESI	Lorenzo FANTINI Paola CASTELLANO
Cypr	Leandros NICOLAIDES	Marios KOURTELLIS Anastasios YIANNAKI
Łotwa	Māra VĪKSNE	Jolanta GEDUŠA Renārs LŪSIS
Litwa	Aldona SABAITIENĖ	Vilija KONDROTIENĖ Nerita ŠOT
Luksemburg	Paul WEBER	Robert HUBERTY Carlo STEFFES
Węgry	József BAKOS	Katalin BALOGH Éva GRÓNAI
Malta	Mark GAUCI	Vincent ATTARD David SALIBA
Niderlandy	Esther de KLEUVER	Martin G. DEN HELD Andre MARCET
Austria	Anna RITZBERGER-MOSER	Gertrud BREINDL Gerlinde ZINIEL
Polska	Danuta KORADECKA	Daniel Andrzej PODGÓRSKI Roman SĄSIADK
Portugalia	Pedro Nuno PIMENTA BRAZ	Carlos PEREIRA
Rumunia	Livia COJOCARU	Anca PRICOP Marian TĂNASE
Słowenia	Tatjana PETRIČEK	Jože HAUKO Etbin TRATNIK
Słowacja	Romana ČERVENKOVÁ	Eleonóra FABIÁNOVÁ Erich VASELÉNYI
Finlandia	Leo SUOMAA	Kristiina MUKALA Wiking HUSBERG
Szwecja	Mikael SJÖBERG	Per EWALDSSON Boel CALLERMO
Zjednoczone Królestwo	Stuart BRISTOW	Clive FLEMING Stephen TAYLOR

II. PRZEDSTAWICIELE ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

Państwo członkowskie	Członkowie	Zastępcy członków
Belgia	François PHILIPS	Herman FONCK Stéphane LEPOUTRE

Państwo członkowskie	Członkowie	Zastępcy członków
Bułgaria	Ivan KOKALOV	Aleksander ZAGOROV Reneta VASILEVA
Republika Czeska	Jaroslav ZAVADIL	Miroslav KOSINA Jindřich POLÍVKA
Dania	Heidi RØNNE MØLLER	Jan KAHR FREDERIKSEN
Niemcy	Marina SCHRÖDER	Horst RIESENBERG-MORDEJA Susanne JASPER
Estonia	Aija MAASIKAS	Peeter ROSS Ülo KRISTJUHAN
Irlandia	Sylvester CRONIN	Esther LYNCH Dessie ROBINSON
Grecja	Ioannis ADAMAKIS	Andreas STOIMENIDIS Efthimios THEOHARIS
Hiszpania	Marisa RUFINO	Pedro J. LINARES Emilio GONZALEZ
Francja	Gilles SEITZ	Henri FOREST
Włochy	Cinzia FRASCHERI	Marco LUPI Sebastiano CALLERI
Cypr	Nikos SATSIAS	Nikos ANDREOU Stelios CHRISTODOULOU
Łotwa	Ziedonis ANTAPSONS	Mārtiņš PUŽULS Vladimirs NOVIKOVS
Litwa	Inga RUGINIENĖ	Petras GRĖBLIAUSKAS Gediminas MOZŪRA
Luksemburg	Serge SCHIMOFF	Marcel GOEREND Robert FORNIERI
Węgry		
Malta	Joseph CARABOTT	Edwin BALZAN Chris ATTARD
Niderlandy	W. VAN VEELEN	H. VAN STEENBERGEN S. BALJEU
Austria	Ingrid REIFINGER	Julia NEDJELIK-LISCHKA Alexander HEIDER
Polska	Iwona PAWLACZYK	Dariusz GOC Stanisław STOLARZ
Portugalia	Fernando José MACHADO GOMES	Georges CASULA Catarina FERREIRA TAVARES
Rumunia		
Słowenia	Lučka BÖHM	Aljoša ČEČ Bojan GOLJEVŠČEK
Słowacja	Peter RAMPÁŠEK	Alexander TAŽÍK Bohuslav BENDÍK
Finlandia	Raili PERIMÄKI	Paula ILVESKIVI Erkki AUVINEN

Państwo członkowskie	Członkowie	Zastępcy członków
Szwecja	Christina JÄRNSTEDT	Jana FROMM Karin FRISTEDT
Zjednoczone Królestwo	Hugh ROBERTSON	

III. PRZEDSTAWICIELE ORGANIZACJI PRACODAWCÓW

Państwo członkowskie	Członkowie	Zastępcy członków
Belgia	Kris DE MEESTER	Thierry VANMOL Marc JUNIUS
Bułgaria	Georgi STOEV	Daniela SIMIDCHIEVA Petya GEOREVA
Republika Czeska	Karel PETRŽELKA	František HROBSKÝ Martin RÖHRICH
Dania	Christina SODE HASLUND	Karoline KLAKSIVIG Sven-Peter NYGAARD
Niemcy	Eckhard METZE	Rüdiger TRIEBEL Stefan ENGEL
Estonia	Marek SEPP	Marju PEÄRNBERG Ülle MATT
Irlandia	Carl ANDERS	Theresa DOYLE Kevin ENRIGHT
Grecja		
Hiszpania	Isabel MAYA RUJO	Laura CASTRILLO NUÑEZ José de la CAVADA HOYO
Francja	Nathalie BUET	Franck GAMBELLI Patrick LÉVY
Włochy	Fabiola LEUZZI	Giorgio RUSSOMANNO Pietro MASCIOCCHI
Cypr	Emilios MICHAEL	Polyvios POLYVIOU Lena PANAGIOTOU
Łotwa	Aleksandrs GRIGORJEVS	Irēna UPZARE Andris POMMERS
Litwa	Vaidotas LEVICKIS	Jonas GUZAVIČIUS
Luksemburg	Pierre BLAISE	François ENGELS Marc KIEFFER
Węgry		
Malta	John SCICLUNA	Andrew Agius MUSCAT Carmen BORG
Niderlandy	W.M.J.M. VAN MIERLO	R. VAN BEEK J.J.H. KONING
Austria	Christa SCHWENG	Alexander BURZ Pia-Maria ROSNER-SCHEIBENGRAF
Polska	Grzegorz JUSZCZYK	Grażyna SPYTEK-BANDURSKA
Portugalia	Luís HENRIQUE	Manuel Marcelino PENA COSTA Luís Miguel CORREIA MIRA

Państwo członkowskie	Członkowie	Zastępcy członków
Rumunia	Ovidiu NICOLESCU	Cristian HOTOBOC Irina Mirela MANOLE
Słowenia	Igor ANTAUER	Tatjana ČERIN Anže HIRŠL
Słowacja	Róbert MEITNER	
Finlandia	Katja LEPPÄNEN	Jan SCHUGK Rauno TOIVONEN
Szwecja	Bodil MELLBLÖM	Ned CARTER Cecilia ANDERSSON
Zjednoczone Królestwo	Guy BAILEY	

Artykuł 2

Członków i zastępców członków, którzy nie zostali jeszcze wyznaczeni, Rada mianuje w późniejszym terminie.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w celach informacyjnych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 22 kwietnia 2013 r.

W imieniu Rady

S. COVENEY

Przewodniczący

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

25 kwietnia 2013 r.

(2013/C 120/03)

1 euro =

Waluta			Kurs wymiany		
Waluta			Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,3080	AUD	Dolar australijski	1,2669
JPY	Jen	129,67	CAD	Dolar kanadyjski	1,3374
DKK	Korona duńska	7,4559	HKD	Dolar Hongkongu	10,1549
GBP	Funt szterling	0,84580	NZD	Dolar nowozelandzki	1,5299
SEK	Korona szwedzka	8,5961	SGD	Dolar singapurski	1,6188
CHF	Frank szwajcarski	1,2334	KRW	Won	1 452,92
ISK	Korona islandzka		ZAR	Rand	11,8804
NOK	Korona norweska	7,6535	CNY	Yuan renminbi	8,0650
BGN	Lew	1,9558	HRK	Kuna chorwacka	7,6070
CZK	Korona czeska	25,899	IDR	Rupia indonezyjska	12 709,69
HUF	Forint węgierski	301,24	MYR	Ringgit malezyjski	3,9728
LTL	Lit litewski	3,4528	PHP	Peso filipińskie	53,916
LVL	Łat łotewski	0,7000	RUB	Rubel rosyjski	40,7829
PLN	Złoty polski	4,1467	THB	Bat tajlandzki	38,076
RON	Lej rumuński	4,3493	BRL	Real	2,6266
TRY	Lir turecki	2,3540	MXN	Peso meksykańskie	15,8922
			INR	Rupia indyjska	70,7960

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez EBC.

**Opinia Komitetu Doradczego ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących
wydana na posiedzeniu w dniu 4 marca 2013 r. dotycząca projektu decyzji w sprawie
COMP/39.530 – Microsoft (sprzedaż wiązana)**

Sprawozdawca: Bułgaria

(2013/C 120/04)

1. Komitet Doradczy zgadza się z oceną Komisji, która w projekcie decyzji stwierdza, że spółka Microsoft Corporation („Microsoft”) nie zastosowała się do decyzji Komisji z dnia 16 grudnia 2009 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 54 Porozumienia EOG (sprawa COMP/39.530 – Microsoft (sprzedaż wiązana), notyfikowana jako dokument nr C(2009) 10033).
 2. Komitet Doradczy zgadza się co do kary, jaką Komisja zamierza nałożyć na spółkę Microsoft.
 3. Komitet Doradczy zwraca się do Komisji o uwzględnienie wszystkich pozostałych kwestii poruszonych podczas dyskusji.
 4. Komitet Doradczy zaleca publikację swojej opinii w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
-

Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające ⁽¹⁾**COMP/39.530 – Microsoft (sprzedaż wiązana)**

(2013/C 120/05)

- (1) Niniejsze postępowanie dotyczy nałożenia grzywny na podstawie art. 23 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1/2003 ⁽²⁾ na spółkę Microsoft Corporation („Microsoft”) za niezastosowanie się do decyzji dotyczącej zobowiązań.
- (2) W dniu 16 grudnia 2009 r. na mocy art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 Komisja przyjęła decyzję dotyczącą zobowiązań, w której za wiążące uznała zobowiązania zaproponowane przez spółkę Microsoft w odpowiedzi na zastrzeżenia Komisji dotyczące sprzedaży wiązanej stosowanej przez spółkę w odniesieniu do jej przeglądarki internetowej (Internet Explorer) oraz jej systemu operacyjnego, który jest dominującym systemem tego rodzaju przeznaczonym do komputerów osobistych (Windows) ⁽³⁾. Zobowiązania obejmowały w szczególności udostępnienie ekranu wyboru, umożliwiającego użytkownikom systemu Windows na terenie EOG łatwy wybór przeglądarki, z której chcieliby korzystać.
- (3) W lipcu 2012 r., po tym jak Komisja zawiadomiła spółkę Microsoft o otrzymaniu informacji od jednego z podmiotów zajmujących się tworzeniem przeglądarek internetowych, spółka ta przyznała, że nie wprowadziła ekranu wyboru we wszystkich kopiach dodatku Service Pack 1 do systemu Windows 7 („Windows 7 SP 1”), co odpowiada liczbie ok. 15,3 mln komputerów osobistych.
- (4) Dnia 24 października 2012 r. Komisja przyjęła pisemne zgłoszenie zastrzeżeń. Spółka Microsoft uzyskała dostęp do akt dnia 6 listopada 2012 r., a dnia 2 grudnia 2012 r. odpowiedziała na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń. Spółka Microsoft nie złożyła wniosku o przeprowadzenie spotkania wyjaśniającego.
- (5) W projekcie decyzji stwierdza się, że spółka Microsoft działała w sposób niedbały i że okres, w którym nie wywiązywała się ze swoich zobowiązań, wynosił 14 miesięcy. W swoim projekcie decyzji Komisja stwierdza również, że pomoc, jakiej udzieliła jej spółka Microsoft, przekazując dowody potwierdzające niewywiązanie się z zobowiązań i przyczyniając się w ten sposób do szybkiego zbadania sprawy, stanowi czynnik łagodzący.
- (6) Nie otrzymałem od żadnej ze stron wniosków ani skarg w sprawie postępowania prowadzonego w przedmiotowej sprawie. Projekt decyzji dotyczy jedynie zastrzeżeń, co do których strony miały możliwość przedstawienia swoich stanowisk. Mając to na uwadze, uznaję, że w niniejszej sprawie przestrzegano skutecznego wykonywania praw procesowych wszystkich stron uczestniczących w postępowaniu.

Bruksela dnia 5 marca 2013 r.

Wouter WILS

⁽¹⁾ Na podstawie art. 16 i 17 decyzji 2011/695/UE Przewodniczącego Komisji Europejskiej z dnia 13 października 2011 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji (Dz.U. L 275 z 20.10.2011, s. 29).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1).

⁽³⁾ Streszczenie w Dz.U. C 36 z 13.2.2010, s. 7.

Streszczenie decyzji Komisji**z dnia 6 marca 2013 r.****dotyczącej postępowania w sprawie nałożenia grzywny na podstawie art. 23 ust. 2 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 za niewypełnienie zobowiązania uważanego za wiążące w decyzji Komisji wydanej na mocy art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003****(Sprawa COMP/39.530 – Microsoft (sprzedaż wiązana))***(notyfikowana jako dokument nr C(2013) 1210 final)***(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)****(2013/C 120/06)**

W dniu 6 marca 2013 r. Komisja przyjęła decyzję dotyczącą postępowania w sprawie nałożenia grzywny na podstawie art. 23 ust. 2 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 ⁽¹⁾ za niewypełnienie zobowiązania uważanego za wiążące w decyzji Komisji wydanej na mocy art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003. Zgodnie z przepisami art. 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 Komisja podaje niniejszym do wiadomości nazwę strony oraz zasadniczą treść decyzji, wraz z informacjami na temat nałożonych kar, uwzględniając jednak uzasadnione prawo przedsiębiorstwa do ochrony jego tajemnic handlowych.

Kontekst sprawy

- (1) Dnia 16 grudnia 2009 r. na mocy art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 Komisja przyjęła decyzję dotyczącą postępowania przewidzianego w art. 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 54 Porozumienia EOG, w której za wiążące uznała zobowiązania zaproponowane przez spółkę Microsoft Corporation („Microsoft”) w odpowiedzi na zastrzeżenia Komisji przedstawione w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń z dnia 14 stycznia 2009 r. („zobowiązania”) ⁽²⁾.
- (2) Wstępne zastrzeżenia Komisji dotyczyły sprzedaży wiązanej stosowanej przez spółkę Microsoft w odniesieniu do jej przeglądarki internetowej – Internet Explorer („IE”) – oraz systemu operacyjnego Windows, który jest dominującym systemem tego rodzaju przeznaczonym do komputerów osobistych.
- (3) W odpowiedzi na wstępne zastrzeżenia Komisji spółka Microsoft zobowiązała się w szczególności do tego, że zaproponuje użytkownikom systemu Windows wolny wybór przeglądarki internetowej, wprowadzając ekran wyboru w systemach operacyjnych Windows XP, Windows Vista, Windows 7 oraz w systemach operacyjnych do komputerów osobistych, jakie będą wprowadzane do sprzedaży po systemie Windows 7. Spółka Microsoft zobowiązała się do udostępnienia ekranu wyboru użytkownikom systemu Windows na terenie Europejskiego Obszaru Gospodarczego („EOG”), którzy jako domyślną mają ustawioną przeglądarkę IE.
- (5) W dniu 16 lipca 2012 r. Komisja postanowiła ponownie rozpocząć postępowanie. Komisja przyjęła pisemne zgłoszenie zastrzeżeń dnia 24 października 2012 r. Dnia 6 listopada 2012 r. spółka Microsoft uzyskiwała dostęp do akt Komisji. W dniu 2 grudnia 2012 r. spółka Microsoft udzieliła odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń.
- (6) Dnia 4 marca 2013 r. Komitet Doradczy ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących wydał przychylną opinię. Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające wydał sprawozdanie końcowe w dniu 5 marca 2013 r.

Ocena prawna i grzywny

- (7) Naruszenie polega na niewywiązaniu się przez spółkę Microsoft ze swoich zobowiązań (sekcja 2) i nieudostępnieniu ekranu wyboru użytkownikom na terenie EOG, którzy jako domyślną mają ustawioną przeglądarkę IE.
- (8) W świetle argumentów spółki Microsoft Komisja uznała, że spółka nie wywiązywała się z tych zobowiązań przez 14 miesięcy, tj. od dnia 17 maja 2011 r. do dnia 16 lipca 2012 r. Ponadto Komisja stwierdziła, że liczba użytkowników, na których wpływ miało niewywiązanie się przez spółkę ze swoich zobowiązań (sekcja 2), wynosi ok. 15,3 mln.

Procedura

- (4) Dnia 17 czerwca 2012 r. Komisja otrzymała informację, że spółka Microsoft mogła nie wywiązać się ze swoich zobowiązań. Dnia 4 lipca 2012 r. spółka Microsoft potwierdziła, że nie udostępniła ekranu wyboru użytkownikom dodatku Service Pack 1 do systemu Windows 7 („Windows 7 SP 1”).

Zaniedbanie

- (9) Nieudostępnienie odpowiednim użytkownikom ekranu wyboru przez spółkę Microsoft było skutkiem szeregu błędów technicznych i zaniechań. Zważywszy na zasoby i know-how spółki Microsoft powinna ona być w stanie uniknąć takich błędów i dysponować lepszymi procesami, aby zapewnić prawidłowe wyświetlanie ekranu wyboru u odpowiednich użytkowników.

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 36 z 13.2.2010, s. 7.

- (10) Komisja stwierdziła, że spółka Microsoft działała w sposób niedbały.

Waga naruszenia

- (11) Komisja podkreśla, że bez względu na szczególne okoliczności sprawy niezastosowanie się do decyzji dotyczącej zobowiązań stanowi, co do zasady, poważne naruszenie prawa Unii ⁽¹⁾.

- (12) W tej sprawie zobowiązania, z których spółka Microsoft się nie wywiązała (sekcja 2), odnoszą się do samego sedna zastrzeżeń zgłoszonych przez Komisję w zakresie konkurencji i stanowią zasadniczy element zobowiązań, które podjęła spółka Microsoft. Liczba użytkowników, których to dotyczyło, była znacząca i wyniosła 15,3 mln.

- (13) Komisja uznaje zatem naruszenie, którego dopuściła się spółka Microsoft, za poważne.

Czas trwania

- (14) Okres, w którym spółka Microsoft nie wywiązywała się ze swoich zobowiązań (sekcja 2), wynosił 14 miesięcy. Przy określaniu kwoty grzywny Komisja uwzględniła fakt, że 14 miesięcy stanowi znaczącą część całego okresu obowiązywania zobowiązań określonych w sekcji 2 (4 lata i 39 tygodni).

Czynniki łagodzące

- (15) W decyzji stwierdzono, że pomoc, jakiej spółka Microsoft udzieliła Komisji, przekazując jej dowody potwierdzające niewywiązanie się z zobowiązań, tak by mogła ona sprawnie zbadać sprawę, stanowi czynnik łagodzący. Spółka Microsoft zaangażowała zasoby, aby dokładnie zbadać przyczyny, które uniemożliwiły jej wywiązanie się ze swoich zobowiązań.

Skutek odstraszący

- (16) W celu zapewnienia skutku odstraszącego grzywny Komisja uwzględniła wielkość i zasoby spółki Microsoft. Komisja uwzględniła fakt, że obroty spółki Microsoft w roku obrotowym trwającym od lipca 2011 r. do czerwca 2012 r., będącym ostatnim pełnym rokiem działalności spółki Microsoft, wyniosły 73,723 mld USD (55,088 mld EUR).

Grzywna

- (17) W świetle wszystkich czynników wspomnianych powyżej Komisja określa grzywnę na poziomie 561 000 000 EUR, co odpowiada 1,02 % obrotów spółki Microsoft w roku obrotowym trwającym od lipca 2011 r. do czerwca 2012 r.

⁽¹⁾ Zob. analogicznie sprawa T-141/08, E.ON Energie AG przeciwko Komisji, Zb.Orz. [2010], s. II-5761, pkt 279.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 23 kwietnia 2013 r.

w sprawie powołania grupy ekspertów Komisji pod nazwą „Platforma na rzecz dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania, agresywnego planowania podatkowego i podwójnego opodatkowania”

(2013/C 120/07)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W swoim komunikacie z dnia 6 grudnia 2012 r.⁽¹⁾ Komisja przedstawiła plan działania na rzecz wzmocnienia walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania. Komunikatowi towarzyszyły dwa zalecenia, jedno dotyczące agresywnego planowania podatkowego⁽²⁾ oraz drugie dotyczące środków mających na celu zachęcanie państw trzecich do stosowania minimalnych norm w zakresie dobrych rządów w sprawach podatkowych⁽³⁾. Obszary te są szczególnie ważne obecnie, co podkreślił również Parlament Europejski w swojej rezolucji z dnia 19 kwietnia 2012 r. w sprawie apelu o opracowanie konkretnych sposobów walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania⁽⁴⁾.
- (2) Zgodnie z zaleceniem dotyczącym agresywnego planowania podatkowego państwa członkowskie powinny przyjąć ogólny przepis w zakresie zwalczania nadużyć, w myśl którego ignorowałyby one sztuczne uzgodnienia wprowadzone zasadniczo w celu unikania opodatkowania, natomiast stosowałyby w takich przypadkach własne przepisy podatkowe, uwzględniając rzeczywisty ekonomiczny charakter transakcji. W zaleceniu tym zachęca się również państwa członkowskie do włączenia do swoich umów o unikaniu podwójnego opodatkowania przepisu mającego na celu unikanie szczególnej formy podwójnego braku opodatkowania.
- (3) Zalecenie dotyczące środków mających na celu zachęcanie państw trzecich do stosowania minimalnych norm w zakresie dobrych rządów w sprawach podatkowych określa kryteria umożliwiające wskazanie państw trzecich, które nie spełniają tych minimalnych norm. Wymienia się w nim również szereg działań, które państwa członkowskie mogą podejmować w odniesieniu do tych państw trzecich oraz na rzecz państw trzecich, które przestrzegają tych norm lub zobowiązują się do ich przestrzegania.
- (4) Ważne jest, aby zalecenia te zostały wdrożone w najszerszym możliwym zakresie, w sposób pozwalający skorzystać ze wszystkich istotnych doświadczeń, wiedzy specjalistycznej i opinii. Ponadto elementy te powinny również przyczynić się do opracowania sprawozdania, które Komisja zobowiązała się opublikować do końca 2015 r., dotyczącego stosowania wyżej wymienionych zaleceń. Powinny one również przynieść korzyści w dalszych pracach Komisji w przedmiotowej dziedzinie.
- (5) W swoim komunikacie w sprawie podwójnego opodatkowania w obrębie jednolitego rynku⁽⁵⁾ Komisja stwier-

dziła, że przeanalizuje potencjalne korzyści z utworzenia forum UE ds. podwójnego opodatkowania, tj. powołania grupy ekspertów omawiających problemy w tej dziedzinie. Ze względu na znaczenie tych problemów dla funkcjonowania rynku wewnętrznego wydaje się, że powinny one być regularnie omawiane przez grupę ekspertów. Ponadto odpowiedzi uzyskane przez Komisję w ramach konsultacji społecznych dotyczących autentycznych przykładów oraz możliwych sposobów wyeliminowania podwójnego braku opodatkowania uwypukliły fakt, że z praktycznego punktu widzenia kwestie podwójnego braku opodatkowania i podwójnego opodatkowania są często powiązane, w związku z czym nie powinny być rozpatrywane oddzielnie. Biorąc pod uwagę fakt, że podwójny brak opodatkowania jest ze względu na swój charakter powiązany z agresywnym planowaniem podatkowym, czyli jedną z kwestii wspomnianych powyżej, właściwe jest rozpatrywanie kwestii podwójnego opodatkowania przez tę samą grupę ekspertów, tj. niniejszą platformę.

- (6) Platforma powinna umożliwić dialog w dziedzinach, w których ma miejsce wymiana doświadczeń i wiedzy specjalistycznej, oraz wyrażenie swoich opinii wszystkim zainteresowanym stronom.
- (7) Platformie powinna przewodniczyć Komisja, a w jej skład powinni wchodzić przedstawiciele organów podatkowych państw członkowskich, organizacje reprezentujące przedsiębiorców lub społeczeństwo obywatelskie i praktyków podatkowych.
- (8) Należy ustanowić zasady dotyczące ujawniania informacji przez członków platformy.
- (9) Dane osobowe powinny być przetwarzane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽⁶⁾,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejszym ustanawia się grupę ekspertów o nazwie „Platforma na rzecz dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania, agresywnego planowania podatkowego i podwójnego opodatkowania”, zwaną dalej „platformą”.

Artykuł 2

Zadania

Do zadań platformy należy:

⁽¹⁾ COM(2012) 722.⁽²⁾ C(2012) 8806 final.⁽³⁾ C(2012) 8805 final.⁽⁴⁾ P7_TA(2012)0030.⁽⁵⁾ COM(2011) 712 wersja ostateczna.⁽⁶⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

- a) zachęcanie do dyskusji między podmiotami gospodarczymi, społeczeństwem obywatelskim i ekspertami krajowych organów podatkowych na temat problemów z zakresu dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania, agresywnego planowania podatkowego i podwójnego opodatkowania. Określenie „dobre rządy w dziedzinie opodatkowania” obejmuje kwestie przejrzystości, wymiany informacji i uczciwej konkurencji podatkowej;
- b) dostarczanie Komisji informacji istotnych do wyznaczania priorytetów w tych dziedzinach i do wyboru odpowiednich środków i instrumentów mających na celu osiągnięcie postępu w tych dziedzinach;
- c) przyczynianie się do jak najlepszego stosowania i wdrażania wyżej wymienionych zaleceń Komisji, poprzez określenie technicznych i praktycznych kwestii potencjalnie istotnych w tej dziedzinie, jak również możliwych rozwiązań;
- d) dostarczanie Komisji informacji istotnych do przygotowania przez nią sprawozdania w sprawie stosowania wydanych przez nią zaleceń dotyczących środków mających na celu zachęcanie państw trzecich do stosowania minimalnych norm w zakresie dobrych rządów w sprawach podatkowych i w sprawie agresywnego planowania podatkowego;
- e) omawianie praktycznych informacji i wyjaśnień przekazywanych przez organy podatkowe oraz przedsiębiorców, społeczeństwo obywatelskie i praktyków podatkowych, a także analiza możliwych sposobów skuteczniejszego rozwiązywania bieżących problemów związanych z podwójnym opodatkowaniem mających wpływ na sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

Artykuł 3

Konsultacje

Komisja może konsultować się z platformą w każdej sprawie dotyczącej dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania, agresywnego planowania podatkowego i podwójnego opodatkowania.

Artykuł 4

Skład i powoływanie

1. W skład platformy wchodzi nie więcej niż 45 członków.
2. Członkami platformy są:
 - a) organy podatkowe państw członkowskich;
 - b) maksymalnie do piętnastu organizacji reprezentujących przedsiębiorców, społeczeństwo obywatelskie i praktyków podatkowych.
3. Organy podatkowe każdego państwa członkowskiego wyznaczają po jednym przedstawicieli spośród urzędników zajmujących się opodatkowaniem transgranicznym ze szczególnym uwzględnieniem zwalczania agresywnego planowania podatkowego.
4. Po ogłoszeniu zaproszenia do składania wniosków Dyrektor Generalny ds. Podatków i Unii Celnej wyznacza organizację, o których mowa w ust. 2 lit. b), posiadającą kompetencje w dziedzinach, o których mowa w art. 2, i które odpowiedziały na zaproszenie do składania wniosków.
5. Podejmując działania w odpowiedzi na zaproszenie do składania wniosków, organizacje wyznaczają jednego przedstawiciela i jednego zastępcę pełniącego obowiązki przedstawiciela w przypadku jego nieobecności lub niedyspozycji. Dyrektor Generalny ds. Podatków i Unii Celnej może wnieść sprzeciw wobec powołania przedstawiciela lub jego zastępcy przez orga-

nizację, jeśli nie odpowiadają oni profilowi wymaganemu w zaproszeniu do składania wniosków. W takich przypadkach odnośna organizacja proszona jest o wyznaczenie innego przedstawiciela lub jego zastępcy.

6. Zastępcy są powoływani na takich samych warunkach jak członkowie; zastępcy automatycznie przejmują obowiązki członków nieobecnych bądź niedysponowanych.

7. Organizacje są wyznaczane na okres trzech lat, chyba że zostaną zastąpione lub wykluczone zgodnie z ust. 9. Ich kadencja może zostać przedłużona, jeśli odpowiedzą na kolejne zaproszenie do składania wniosków.

8. Organizacje uznane za kwalifikujące się do członkostwa w forum, lecz niewyznaczone, mogą zostać umieszczone na liście rezerwowej ważnej przez okres trzech lat, z której Komisja może korzystać w celu zastąpienia organizacji będących członkami forum.

9. Organizacje, o których mowa w ust. 2 lit. b), lub ich przedstawiciele mogą zostać zastąpieni lub wykluczeni na okres, jaki pozostaje do wygaśnięcia ich kadencji, w jednym z następujących przypadków:

- a) jeśli organizacja lub jej przedstawiciel nie są już w stanie przyczyniać się skutecznie do prac platformy;
- b) jeśli organizacja lub jej przedstawiciel nie spełniają warunku określonego w art. 339 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- c) jeśli organizacja lub jej przedstawiciel złożą rezygnację;
- d) jeśli jest to pożądane w celu zapewnienia równowagi reprezentacji odpowiednich dziedzin wiedzy specjalistycznej lub obszarów zainteresowania.

W celu zaradzenia sytuacjom, o których mowa w podpunkcie pierwszym, Dyrektor Generalny ds. Podatków i Unii Celnej może, w stosownych przypadkach, wyznaczyć na zastępcę organizację z listy rezerwowej, o której mowa w ust. 8, lub zwrócić się do organizacji o wyznaczenie innego przedstawiciela lub jego zastępcy.

10. Nazwy organizacji i ich przedstawicieli publikuje się w rejestrze grup ekspertów Komisji i podobnych zespołów („rejestrze”) i na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Podatków i Unii Celnej.

11. Dane osobowe są gromadzone, przetwarzane i publikowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001.

Artykuł 5

Tryb pracy

1. Platformie przewodniczy Dyrektor Generalny ds. Podatków i Unii Celnej lub jego przedstawiciel.
2. W porozumieniu z przewodniczącym platforma może ustanowić podgrupy celem zbadania szczegółowych kwestii, zgodnie z zakresem obowiązków ustalonym przez platformę. Tego rodzaju podgrupy ulegają rozwiązaniu z chwilą wygaśnięcia ich mandatu.
3. W trybie doraźnym przewodniczący może zaprosić do udziału w pracach platformy lub podgrupy ekspertów zewnętrznych posiadających określone kompetencje w dziedzinie, którą zajmuje się platforma lub podgrupa. Ponadto przewodniczący może zaprosić jako obserwatorów osoby fizyczne lub organizacje – zgodnie z przepisem 8 ust. 3 zasad horyzontalnych

dotyczących grup ekspertów⁽¹⁾ – oraz kraje kandydujące. W szczególności przedstawiciele krajów przystępujących i organizacji międzynarodowych mogą być zaproszeni w charakterze obserwatorów.

4. Członkowie i ich przedstawiciele, jak również zaproszeni eksperci i obserwatorzy, muszą przestrzegać obowiązku zachowania tajemnicy służbowej określonego w traktatach oraz innych stosownych przepisach Unii, jak również przepisów dotyczących ochrony informacji niejawnych UE, określonych w załączniku do regulaminu wewnętrznego Komisji⁽²⁾. W przypadku nieprzestrzegania przez nich powyższych zobowiązań Komisja może podjąć wszelkie stosowne środki.

5. Posiedzenia platformy i jej podgrup odbywają się zasadniczo w siedzibie Komisji. Komisja zapewnia obsługę sekretariatu. Inne służby Komisji zainteresowane określonym postępowaniem mogą w nim uczestniczyć i brać udział w posiedzeniach w ramach platformy i jej podgrup.

6. Platforma przyjmuje swój regulamin wewnętrzny sporządzony na podstawie standardowego regulaminu wewnętrznego grup ekspertów.

7. Komisja publikuje wszelkie istotne dokumenty na temat działań prowadzonych przez platformę (takie jak porządki obrad, protokoły i opinie uczestników) w rejestrze albo poprzez podanie w rejestrze łącza do specjalnej strony internetowej. Dokument nie jest publikowany, jeśli jego ujawnienie naruszyłoby ochronę interesu publicznego lub prywatnego określonego w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001⁽³⁾.

Artykuł 6

Koszty posiedzeń

1. Osoby uczestniczące w pracach platformy nie otrzymują wynagrodzenia za świadczone usługi.
2. Wydatki na podróże służbowe i, w stosownych przypadkach, koszty utrzymania ponoszone przez osoby uczestniczące w pracach platformy są zwracane przez Komisję zgodnie z przepisami obowiązującymi w Komisji.
3. Zwrot kosztów odbywa się w granicach dostępnych środków przyznanych w ramach rocznej procedury przydziału zasobów.

Artykuł 7

Stosowanie

Niniejszą decyzję stosuje się przez okres trzech lat.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 kwietnia 2013 r.

W imieniu Komisji
Algirdas ŠEMETA
Członek Komisji

⁽¹⁾ Komunikat Przewodniczącego do Komisji – Ramy dla grup ekspertów Komisji: zasady horyzontalne i rejestr publiczny, C(2010) 7649 wersja ostateczna.

⁽²⁾ Dz.U. L 308 z 8.12.2000, s. 26.

⁽³⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43. Wyjątki te przewidziano w celu ochrony bezpieczeństwa publicznego, spraw wojskowych, stosunków międzynarodowych, polityki finansowej, monetarnej lub gospodarczej, prywatności i dobrego imienia osoby fizycznej, interesów handlowych, postępowania sądowego i porady prawnej, inspekcji/śledztwa/kontroli oraz procesu decyzyjnego instytucji.

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNE

KOMISJA EUROPEJSKA

ZAPROSZENIE DO SKŁADANIA WNIOSKÓW – EAC/S03/13

Działanie przygotowawcze „Europejskie partnerstwo na rzecz sportu”

(zaproszenie otwarte)

(2013/C 120/08)

1. Cele i opis

Niniejsze zaproszenie do składania wniosków ma na celu wdrożenie działania przygotowawczego „Europejskie partnerstwo na rzecz sportu” zgodnie z decyzją Komisji w sprawie przyjęcia rocznego programu prac na 2013 r. dotyczącego dotacji i umów w zakresie działania przygotowawczego „Europejskie partnerstwo na rzecz sportu” i w zakresie dorocznych imprez.

Głównym celem tego działania przygotowawczego jest przygotowanie przyszłych działań UE w tej dziedzinie, w szczególności w ramach rozdziału „Sport” we wniosku dotyczącym programu UE na rzecz kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu na lata 2014–2020 („Erasmus dla wszystkich”) i w oparciu o priorytety przedstawione w białej księdze na temat sportu z 2007 r. oraz w komunikacie z 2011 r. „Rozwijanie europejskiego wymiaru sportu”.

Niniejsze zaproszenie do składania wniosków ma za zadanie wsparcie transnarodowych projektów zgłoszonych przez instytucje publiczne lub organizacje niedochodowe w celu wskazania i przetestowania odpowiednich sieci i dobrych praktyk w dziedzinie sportu w następujących obszarach:

- 1) usprawnienie właściwego zarządzania i równoległych karier w sporcie przez wspieranie mobilności wolontariuszy, trenerów, menedżerów i personelu organizacji niedochodowych;
- 2) ochrona sportowców, szczególnie najmłodszych, przed zagrożeniami ich zdrowia i bezpieczeństwa przez poprawę warunków treningów i zawodów;
- 3) propagowanie tradycyjnych europejskich dyscyplin sportu i gier.

Służbą Komisji odpowiedzialną za realizację tego działania i administrowanie nim jest dział „Sport” Dyrekcji Generalnej ds. Edukacji i Kultury.

2. Kwalifikowalność**2.1. Wnioskodawca**

Do kwalifikujących się wnioskodawców mogą zaliczać się wyłącznie:

- instytucje publiczne,
- organizacje niedochodowe.

Wnioskodawcy muszą:

- posiadać osobowość prawną,
- posiadać siedzibę w jednym z państw członkowskich UE.

Osoby fizyczne nie mogą składać wniosków w odpowiedzi na niniejsze zaproszenie.

2.2. Wnioski

Wnioski kwalifikowalne w ramach niniejszego zaproszenia do składania wniosków muszą:

- być złożone na oficjalnym formularzu wniosku, wypełnionym i podpisanym, i spełniać określone w tym formularzu wymogi,
- wpłynąć przed datą określoną w niniejszym zaproszeniu do składania wniosków,
- dotyczyć działań realizowanych w całości w państwach członkowskich Unii Europejskiej,
- obejmować sieć transnarodową stworzoną przez partnerów z co najmniej pięciu (5) państw członkowskich UE.

3. Budżet i czas trwania projektu

Budżet udostępniony na potrzeby niniejszego zaproszenia do składania wniosków wynosi 2 650 000 EUR w ramach linii budżetowej „Działanie przygotowawcze – Europejskie partnerstwo na rzecz sportu” (art. 15.05.20).

Współfinansowanie UE może wynieść maksymalnie 80 % całkowitych kosztów kwalifikowalnych. Wnioskodawca wnosi środki własne w minimalnej wysokości 20 % całkowitych kosztów kwalifikowalnych. Zachęca się do składania wniosków obejmujących dodatkowe prywatne finansowanie ze strony osoby trzeciej. Wnioski takie otrzymają dodatkowe punkty. W przypadku projektów z pewnym procentowym udziałem prywatnego finansowania ze strony osoby trzeciej poziom finansowania ze środków UE zostanie obniżony o tę samą wartość procentową.

Koszty personelu nie mogą przekraczać 50 % całkowitych kosztów kwalifikowalnych. Wkłady rzeczowe nie są akceptowane jako współfinansowanie. W zależności od liczby i jakości przedstawionych projektów Komisja zastrzega sobie prawo do nieprzyznania wszystkich dostępnych funduszy.

Realizacja projektów musi się rozpocząć między dniem 1 stycznia 2014 r. a dniem 31 marca 2014 r. i zakończyć najpóźniej dnia 30 czerwca 2015 r.

Okresem kwalifikowalności kosztów jest okres realizacji projektu ustalony w umowie.

4. Termin składania wniosków

Wnioski należy nadsyłać najpóźniej do **dnia 19 lipca 2013 r.** (decyduje data stempla pocztowego) na adres:

European Commission
Directorate-General for Education and Culture — Unit D2 (Sport)
J-70, 03/178
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

5. Dalsze informacje

Pozostałe dokumenty związane z niniejszym zaproszeniem do składania wniosków, m.in. formularz wniosku oraz przewodnik programowy zawierający specyfikacje techniczne i administracyjne, są dostępne pod adresem:

http://ec.europa.eu/sport/preparatory_actions/doc1009_en.htm

Wnioski muszą być zgodne z wymienionymi dokumentami. Wymaga się, by wnioski były składane na udostępnionych formularzach.

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA EUROPEJSKA

Komunikat Komisji opublikowany na podstawie art. 27 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 w sprawie AT.39740 – Google

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2013/C 120/09)

1. WPROWADZENIE

1. Zgodnie z art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu („rozporządzenie (WE) nr 1/2003”) ⁽¹⁾ Komisja może w drodze decyzji – jeżeli zamierza przyjąć decyzję nakazującą zaprzestania naruszenia, a zainteresowane przedsiębiorstwa proponują zobowiązania uwzględniające zastrzeżenia wyrażone przez Komisję we wstępnej fazie rozpatrywania sprawy – uczynić takie zobowiązania wiążącymi dla przedsiębiorstw. Decyzja taka może zostać przyjęta na czas określony i oznacza, że nie ma już dalszych podstaw do podejmowania działań przez Komisję. Zgodnie z art. 27 ust. 4 tego samego rozporządzenia Komisja publikuje zwięzłe streszczenie sprawy i zasadniczą treść zobowiązań. Zainteresowane strony trzecie mogą przedłożyć swoje uwagi w terminie wyznaczonym przez Komisję.

2. STRESZCZENIE SPRAWY

2. Dnia 13 marca 2013 r. Komisja przyjęła ocenę wstępną w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 skierowaną do Google Inc. (zwanego dalej „Google”).
3. W swojej ocenie wstępnej Komisja stwierdziła, że Google bierze udział w następujących praktykach handlowych, które mogą stanowić naruszenie art. 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”) oraz art. 54 Porozumienia EOG:
 - preferencyjne traktowanie, w obrębie wyników horyzontalnego wyszukiwania w sieci, linków do własnych usług wertykalnego wyszukiwania w sieci w stosunku do linków do tego typu usług oferowanych przez konkurentów („pierwsza praktyka handlowa”) ⁽²⁾,
 - wykorzystywanie bez pozwolenia treści pochodzących ze stron internetowych osób trzecich w ramach własnych usług wertykalnego wyszukiwania w sieci („druga praktyka handlowa”) ⁽³⁾,
 - umowy *de jure* i *de facto* obligujące strony internetowe należące do osób trzecich (zwanych w branży „wydawcami”) do nabywania od Google wszystkich lub większości wykorzystywanych przez nich usług reklamowych w wyszukiwarkach internetowych (*search advertising*) („trzecia praktyka handlowa”) oraz

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1. Ze skutkiem od dnia 1 grudnia 2009 r. art. 81 i 82 Traktatu WE stały się odpowiednio art. 101 i 102 TFUE. Treść tych dwóch grup postanowień jest zasadniczo identyczna. Dla celów niniejszego zawiadomienia odniesienia do art. 101 i 102 TFUE należy rozumieć, tam gdzie to stosowne, jako odniesienia do art. 81 i 82 Traktatu WE.

⁽²⁾ Usługi wertykalnego wyszukiwania w sieci to usługi internetowe, które z założenia ograniczone są do wyszukiwania w sieci pewnych z góry określonych kategorii informacji. Usługi horyzontalnego wyszukiwania w sieci to usługi internetowe, które umożliwiają użytkownikom wyszukiwanie w sieci wszystkich informacji, niezależnie od ich charakteru.

⁽³⁾ W ocenie wstępnej nie wypowiedziano się co do związku między wykorzystaniem przez Google treści pochodzących ze stron internetowych osób trzecich a prawem własności intelektualnej.

- ograniczenia umowne dotyczące zarządzania internetowymi kampaniami reklam w wyszukiwarkach i możliwości ich przenoszenia w obrębie platform reklam w wyszukiwarkach („czwarta praktyka handlowa”).

3. ZASADNICZA TREŚĆ PRZEDSTAWIONYCH ZOBOWIĄZAŃ

4. Google nie zgodził się ze stwierdzeniem, że bierze udział w opisanych powyżej praktykach handlowych ani z oceną prawną, zawartą w ocenie wstępnej Komisji. Przedstawił jednakże zobowiązania zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, aby uwzględnić wstępne zastrzeżenia związane z ochroną konkurencji, jakie Komisja wyrażała w związku z wyżej wymienionymi praktykami handlowymi.
5. Najważniejsze elementy zobowiązań przedstawiono poniżej.
6. Jeśli chodzi o pierwszą praktykę handlową Google zobowiązał się oznakować linki do swoich własnych usług wertykalnego wyszukiwania w sieci, które są traktowane w sposób preferencyjny w ramach wyników przeprowadzanego przez Google horyzontalnego wyszukiwania w sieci. Oznakowanie będzie informacją dla użytkowników, że te linki do usług wertykalnego wyszukiwania w sieci zostały dodane przez Google. W ten sposób użytkownicy nie będą mylili linków do tego typu usług oferowanych przez Google z linkami do pozostałych wyników uzyskanych w ramach wyszukiwania horyzontalnego. W stosownych przypadkach oznakowanie zawierać będzie także informację, gdzie, wśród wyświetlanych przez Google wyników horyzontalnego wyszukiwania w sieci, użytkownik może znaleźć linki do alternatywnych usług wertykalnego wyszukiwania w sieci.
7. W stosownych przypadkach Google dokona także rozróżnienia linków do swoich własnych usług wertykalnego wyszukiwania w sieci i pozostałych wyników horyzontalnego wyszukiwania w sieci, tak aby użytkownicy byli świadomi ich odmiennego charakteru.
8. Ponadto, w przypadku gdy w ramach wyników horyzontalnego wyszukiwania w sieci, Google wyświetla linki do swojej własnej usługi wertykalnego wyszukiwania, jak opisano w akapicie 6, na stronie której w ponad 5 % przypadków wyświetleń przez użytkowników z EOG znajdują się reklamy w wyszukiwarkach (*search advertising*) lub podobne linki handlowe, Google zobowiązał się wyświetlić na stronie wyników horyzontalnego wyszukiwania w sieci linki do trzech konkurencyjnych usług wertykalnego wyszukiwania w sieci związanych z tym samym obszarem wyszukiwania. Google zadba o to, by użytkownicy byli wyraźnie świadomi obecności tych linków na stronie. Google wybierze takie trzy konkurencyjne usługi wertykalnego wyszukiwania w sieci na podstawie mechanizmów gwarantujących ich adekwatność do zapytania.
9. Jeśli chodzi o drugą praktykę handlową Google zaoferuje stronom internetowym należącym do osób trzecich możliwość rezygnacji (*opt-out*) przez internet z wykorzystania wszelkich treści sczytywanych (*crawling*) z ich strony internetowej w ramach oferowanych przez Google usług wertykalnego wyszukiwania w sieci. Po zgłoszeniu takiej rezygnacji Google zaprzestanie wyświetlania przedmiotowych treści w ramach oferowanych przez siebie usług wyszukiwania wertykalnego. Rezygnacja nie będzie miała nienależnego wpływu na pozycję stron internetowych należących do osób trzecich w wynikach przeprowadzanego przez Google horyzontalnego wyszukiwania w sieci.
10. Google zaoferuje także wydawcom oferującym usługi wertykalnego wyszukiwania w sieci produktów i wyszukiwania lokalnego, możliwość oznaczania niektórych kategorii informacji tak, aby nie były one indeksowane lub wykorzystywane przez Google.
11. Wreszcie, w przypadku wydawców gazet z siedzibą w EOG Google zachowa istniejące mechanizmy umożliwiające im kontrolę, w odniesieniu do indywidualnych stron internetowych, wyświetlania swoich treści w serwisie Google News.
12. Zobowiązania określone w akapitach 6–11 będą wiążące niezależnie od faktu, czy oferowana przez Google usługa wertykalnego wyszukiwania w sieci już istnieje, czy też zostanie wprowadzona w okresie objętym zobowiązaniami.
13. Jeśli chodzi o trzecią praktykę handlową, Google zobowiązuje się do zaprzestania umieszczania w umowach podpisywanych z wydawcami wszelkich zapisów lub nakładania na wydawców wszelkich niepisanych obowiązków, które, *de jure* lub *de facto*, zmuszałyby ich do nabywania od Google wszystkich lub większości wykorzystywanych przez nich usług reklamowych w wyszukiwarkach internetowych (*search advertising*) w przypadku zapytań użytkowników z terenu EOG.

14. Jeśli chodzi o czwartą praktykę handlową, Google zaprzestanie nakładania – na piśmie i nie na piśmie – wszelkich zobowiązań (w tym w ramach zasad i warunków użytkowania API usługi AdWords), które uniemożliwiają reklamodawcom przenoszenie kampanii reklamowych w wyszukiwarkach internetowych i zarządzanie tymi kampaniami między należącym do Google AdWords a nienależącymi do Google platformami usług reklamowych.
15. Zobowiązania obowiązywać będą przez okres pięciu lat i trzech miesięcy od dnia otrzymania przez Google formalnego powiadomienia o decyzji Komisji na podstawie art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1/2003. Google wyznaczy również powiernika, który monitorować będzie wywiązywanie się przez niego z przyjętych zobowiązań.
16. Pełna wersja zobowiązań przyjętych przez Google w języku angielskim dostępna jest na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji pod adresem:

http://ec.europa.eu/competition/index_en.html

4. ZAPROSZENIE DO ZGŁASZANIA UWAG

17. Komisja zamierza przyjąć na podstawie art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 decyzję uznającą za wiążące dla Google zobowiązania streszczone powyżej i opublikowane na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji.
18. Zgodnie z art. 27 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 Komisja wzywa zainteresowane strony trzecie do zgłaszania uwag na temat zaproponowanych zobowiązań. Komisja musi otrzymać takie uwagi nie później niż w terminie jednego miesiąca od daty niniejszej publikacji. Zainteresowane strony trzecie są również proszone o przedłożenie nieopatrzonej klauzulą poufności wersji swoich uwag, z której usunięto tajemnice handlowe oraz pozostałe informacje poufne oraz zastąpiono je nieopatrzonym klauzulą poufności streszczeniem lub słowami „tajemnica handlowa” lub „poufne”.
19. Prosimy o przysyłanie odpowiedzi i uwag zawierających uzasadnienie i przedstawiających istotne fakty. Jeśli stwierdzą Państwo istnienie problemu dotyczącego dowolnej części proponowanych zobowiązań, prosimy o zasugerowanie możliwego rozwiązania.
20. Uwagi z dopiskiem zawierającym numer referencyjny AT.39740 – Google można przysyłać do Komisji pocztą elektroniczną (na adres: COMP-GOOGLE-CASES@ec.europa.eu), faksem (+32 22950128) lub listownie na poniższy adres:

European Commission
Directorate-General for Competition
Antitrust Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Zgłoszenie zamiaru koncentracji**(Sprawa COMP/M.6888 – Otsuka/Mitsui/Claris)****Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2013/C 120/10)**

1. W dniu 18 kwietnia 2013 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwa Otsuka Pharmaceutical Factory Inc. („Otsuka”, Japonia) wchodzące w skład grupy Otsuka kontrolowanej przez Otsuka Holdings Co., Ltd.(Japonia), Mitsui & Co. Ltd („Mitsui”, Japonia) oraz Claris Lifescience Limited („Claris”, Indie) przejęły, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wspólną kontrolę nad spółką zależną Claris Otsuka Limited („JV”, Indie), należącą w całości do przedsiębiorstwa Claris, w drodze przejęcia udziałów.
2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
 - w przypadku przedsiębiorstwa Otsuka: farmaceutyki, nutraceutyki ⁽²⁾, produkty konsumpcyjne, dystrybucja i pakowanie,
 - w przypadku przedsiębiorstwa Mitsui: sprzedaż, dystrybucja, zakupy, wprowadzanie do obrotu oraz dostawa produktów w następujących sektorach: żelazo, stal, metale nieżelazne, maszyny, elektronika, chemikalia, towary związane z sektorem energii, żywność oraz sprzedaż detaliczna, usługi konsumenckie związane ze stylem życia, sprzedaż pojazdów silnikowych i motocykli,
 - w przypadku przedsiębiorstwa Claris: wytwarzanie i dystrybucja produktów do infuzji dożylnych, leków generycznych, produktów opartych na badaniach oraz oferowanie terapii w przypadku ostrych stanów chorobowych oraz zabiegów chirurgicznych,
 - w przypadku przedsiębiorstwa Claris Otsuka Limited (JV): produkcja, marketing oraz handel w zakresie produktów do infuzji, rozwiązań w dziedzinie infuzji, środków przeciwko zakażeniom oraz płynów zwiększających objętość osocza.
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury stosowanej do niektórych koncentracji na mocy rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw ⁽³⁾, sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przysłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.6888 – Otsuka/Mitsui/Claris, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ „Nutraceutyki” oznacza linię produktów łączących w sobie wartości żywieniowe i cechy środków farmaceutycznych.

⁽³⁾ Dz.U. C 56 z 5.3.2005, s. 32 („obwieszczenie Komisji w sprawie uproszczonej procedury”).

Zgłoszenie zamiaru koncentracji**(Sprawa COMP/M.6886 – Lindéngruppen/FAM/Höganäs)****Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2013/C 120/11)**

1. W dniu 18 kwietnia 2013 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwa Lindéngruppen AB („Lindéngruppen”) oraz Foundation Asset Management Sweden AB („FAM”) zamierzają przejąć, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wspólną kontrolę nad przedsiębiorstwem Höganäs AB („Höganäs”), w drodze oferty publicznej.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- w przypadku przedsiębiorstwa Lindéngruppen: długoterminowy rozwój przedsiębiorstw przemysłowych,
- w przypadku przedsiębiorstwa FAM: zarządzanie aktywami w imieniu niektórych fundacji; oraz,
- w przypadku przedsiębiorstwa Höganäs: wytwarzanie proszków metali.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury stosowanej do niektórych koncentracji na mocy rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw ⁽²⁾, sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.6886 – Lindéngruppen/FAM/Höganäs, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 5.3.2005, s. 32 („obwieszczenie Komisji w sprawie uproszczonej procedury”).

CENY PRENUMERATY w 2013 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 420 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	910 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL